

EEC NYTT

UTGITT AV FOLKEBEVEGELSEN MOT EEC
Nr. 4 Februar/mars 1972 — Opplag 700.000

Treholts trumf- kort er avslørt

Jordbruksprotokollens norske og franske
tekst er stikk i strid med hverandre

Statsråd Treholt har gjort iherdige forsøk på å bortforklare at de norske krav om varige særordninger for jordbruket ikke er innvilget. Han har lagt an på å si minst mulig om kjøtt og fleisk, korn og poteter, hagebruksprodukter og næringsmiddelindustri hvor vi — etter korte overgangsperioder helt må tilpasse oss markedsordningen i EEC. Det han isteden har likt å utbre seg om er melkeproduksjonen som han påstår at vi får adgang til å subsidiere på samme måte som før.

Det har lenge vært klart at han er på tynn is her. Den norske teksten til den bestem-

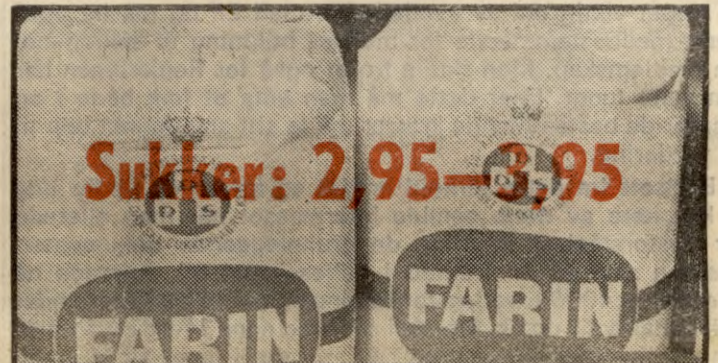
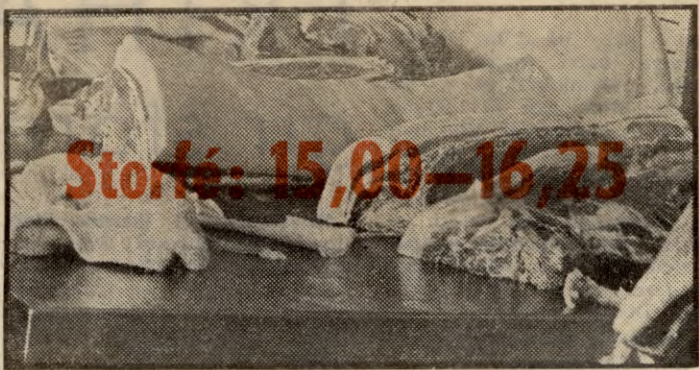
melse i jordbruksprotokollen som angår melk (punkt 9) lyder slik:

«Under fellesskapskontroll og uten hensyn til de bestemmelser som er fastsatt i paragrafene 1—8, skal egnede tiltak treffes i Norge for å sikre en forsyning av melk som er tilstrekkelig til regelmessig å dekke befolkningens forbruk av konsummelk, og på en slik måte at det nåværende høye melkeforbruk ikke settes i fare. Rådet skal, i samsvarende med den fremgangsmåte som er fastsatt i artikkel 43 paragraf 2 i EØF-traktaten, for dette formål vedta de nødvendige bestemmelser, som vil kunne omfatte subsidier.» (Vår uthevelse.) (Forts. side 3)

DYRERE MATVARER I EEC

Bondelaget og Handelsdepartementet har foretatt beregninger over økningen i matvareprisene i fall Norge skulle bli medlem av EF. Beregningene fra disse institusjonene gir grunnlag for denne konklusjon: Vi må regne med at matvarebudsjettet for nordmennene vil øke med ca. 900 000 000 kroner i året, dersom Norge skulle bli medlem av EF! Handelsdepartementets beregningsutvalg har kommet frem til omtrent samme tall som Bondelagets utvalg. Differansen er så liten at den ikke svekker konklusjonen.

Familier med lav eller middels inntekt er tvunget til å bruke en langt større andel av inntekten til matvarer enn familier med høy inntekt. En økning av matvareprisene vil derfor belaste de lavere inntektsgrupper sterkere enn de høyere.

Dette er noen av de viktigste husholdningsvarene som norske husmødre risikerer å betale mer for.

Men la oss se konkret på prisforhøyelsene. De er dels en følge av Fellesskapets prispolitikk for det felles landbruksmarked, dels en følge av økte tollsatser vis à vis land utenfor et utvidet EF:

	Pris i dag (pr. liter/kg)	Pris som EF-medlem (pr. liter/kg)
	Kr.	Kr.
Melk	1.50	1.66
Hvitost	11.50	15.50
Smør	12.40	20.00
Mel	1.25	1.85
Sukker	2.95	3.95
Margarin ..	3.55	4.15
Storfekjøtt	15.00	16.25
Saukjøtt ..	15.50	16.75

EF-MEDLEMSKAP BLIR DYRT FOR NORGE

Denne prisstigningen kommer på toppen av en del direkte utgifter som Norge må påregne som medlem av EF. Vi tenker da i første rekke på enkelte bidragsposter til EF's felles kasse, f. eks. inntil 1% av den fremtidige felles merverdiavgift. Dersom EF's rentepolitikk skulle presse boligrenten opp 1%, innebærer dette en økning av bokostnadene med mellom 250 og 300 mill. kroner. Totalt vil utgiftspostene beløpe seg opp til ca. 1200—1300 mill. kroner. Nå skal det riktignok tilføyes at bidrag fra EF's landbruksfond vil bidra til å redusere total-

beløpet noe, men det er EF's organer som avgjør hvor mye vi skal få, ikke norske myndigheter. EF bygges stadig ut, administrasjonen vokser, og EF-organenes budsjett øker med en naturlovs nødvendighet. Norge må som medlem bære sin del av byrdene, og disse vil øke i årene som kommer.

73 % mot på Standard

På Standard Telefon og kabel som har Oslos største bedriftsklubb, viser avstemningstallene at 73 % er imot norsk medlemskap i EEC, 10% for og 16% vet ikke.

Kvinnenes likestilling

Fellesmarkedet har 9 kommisjonsmedlemmer — alle menn.
Fellesmarkedet har 32 generaldirektører — alle menn.
Fellesmarkedet har 92 assisterende generaldirektører

— alle menn.
Fellesmarkedet har 270 avdelingsledere — derav 3 kvinner.

I administrasjonen i EEC er det i alt 1418 personer med status som embetsmenn (A-funksjonærer), derav 77 kvinner. Av disse 77 er hele 49 på laveste lønnstrinn.

Av Europaparlamentets 142 medlemmer er 5 kvinner.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomite: Torstein Eckhoff, Trond Hegna,

Ove Larsen og Ivar Sekne

Babelsk forvirring

Forhandlingene med Fellesmarkedet endte med en jordbruksavtale som ble godkjent av Regjeringen men forkastet av landbrukets organisasjoner. Siden har Regjeringen, med statsråd Treholt i spissen, nedlagt et utrettelig arbeid for å pøse inn det inntrykk i det norske folk at jordbruksavtalen var en forhandlingsseier for Norge. Utover avtaleteksten har de tolket inn løfter og garantier som ikke er festet til papiret, men som likevel skal være å stole på. Det hele er et spørsmål om tillit, heter det. Vi må stole på at norsk landbruk er Europas lille kjæledegge.

Statsråd Treholts trumfkort i denne overtalelsesprosessen er at Norge skal ha fått lov til å bruke prissubsidier på melkesektoren. Dette står ikke uttrykkelig i avtaleteksten og EEC-motstanderne har derfor tillatt seg å betvile dette. Bruk av slike prissubsidier som vi har praktisert i Norge er nemlig strengt forbudt i Fellesmarkedet.

Nå opplever vi at tre av våre fremste eksperter på det franske språk offentlig erklærer at den norske teksten til jordbruksavtale er feilaktig. På et vitalt punkt sier den tilogmed det stikk motsatte av originalteksten, erklærer de. Dette vitale punkt gjelder nettopp bruken av subsidier. De tre profesorene setter hele sitt faglige omdømme i pant på at den opprinnelige jordbruksavtalen uttrykkelig forbyr bruken av subsidier. Den norske teksten sier altså at det er lov å bruke dem — hvis Ministerrådet vil.

Det er i sannhet litt av en situasjon. Jordbruksavtalen er en meget viktig del av avtaleverket med EF og må ha vært sterkt medbestemmende for manges holdning til spørsmålet om medlemskap. Man skulle tro at også for Regjeringen har den veiet tungt. Etter dette må man anta at folk både i og utenfor de bestemmende kretser må ta sitt standpunkt opp til ny vurdering.

Bortsett fra dette forhold er det en annen og viktig ting vi kan lære av dette penible intermeso: når man allerede får misforståelser omkring de grunnleggende dokumenter, hvordan skal da en fremtid i Fellesskapet bli. Allerede nå er omkring 4000 lover og forordninger fra Fellesskapet under oversettelse til norsk. De skal bli våre egne lover og forordninger. Kommer Norge med i EF, vil det i løpet av få år bli nye tusener av lover og forordninger, forfattet på et språk som er utilgjengelig for de fleste nordmenn. Det skal bli litt av et sirkus å bli enige om hva dette lovverk egentlig innebærer.

Venstre og Kristelig Folkeparti mot?

Det knytter seg en del spenning til de ekstraordinære partilandsmøtene i Venstre og Kristelig Folkeparti, der EEC blir hovedsaken. Det er kjent at det er sterkt delte meninger i de to mellompartiene. I Venstre har bl. a. begge nestformennene, stortingsmennene Gunnar Garbo og Hallvard Eika, stortingsmann Hans Hammond Rossbach (formann i Venstres markedsutvalg) og Unge Venstre gått mot medlemskap.

Blant tilhengerne finner vi partiformann Helge Seip og Hålvand Hegtun, som fikk flertallet mot seg i sine hjemfylker Oslo og Akershus.

Venstre skal ha landsmøte 3. og 4. mars. Alle fylkene,

unntatt Nord-Trøndelag, har nå valgt utsendinger.

Det tegner til et jamt oppgjør, men ut fra resultatene på fylkesårsmøtene tyder mye på en overvekt av EEC-motstandere på landsmøtet på omkring 20.

I Kristelig Folkeparti er flere fylkesårsmøter ennå ikke avviklet, men der er landsmøtet først 7. og 8. april.

— Jeg antar at utfallet i Kr.F. vil bli moderat motstand, sa generalsekretær i partiet, Daniel Kristiansen i radioen forleden.

I Kr.F. har både partiformannen Lars Korvald og Kjell Bondevik uttalt seg mot forhandlingsresultatet. Partiets ungdomsorganisasjon er mot og alle EEC-galluper viser klart flertall av motstandere i partiet.

«Europas nyordning omfatter også forsvarspolitikken»

Atomvåpengruppe innledning til felles generalstab, skriver Walter Hallstein

Nå er den forhenværende presidenten i EEC-kommisjonen, Walter Hallstein — også kalt Fellesmarkedets far — kommet med åpenhjertige utsagn om EEC i en bok som nettopp er kommet ut på svensk. Hallstein skriver i boka «EEC og det nye Europa»:

«En dypere innsikt i de bakkenforliggende årsaker viser at den utvikling mot integrasjon i Vest-Europa som vanligvis tilskrives økonomiske motiver i sitt vesen er politisk.»

«Den økonomiske integrasjonen er ikke tenkt som et mål i seg selv, og virkeliggjøres ikke som sådan, den er bare en del

av mer omfattende enhetsbestrebelse. Ikke bare drivkreftene mot europeisk enhet er politiske, men også midlene og metodene.»

FELLES UTENRIKS-, FORSVARS- og KULTURPOLITIKK

«Av hva som her er sagt om fellesskapets politiske karakter, følger at Europakommisjonen naturligvis stiller seg meget positivt til enhver utvidelse av den europeiske enheten til å omfatte ikke bare den økonomiske politikken og sosialpolitikken, men også forsvarspolitikken, utenrikspolitikken i

sin helhet og kulturpolitikken.»

«Fellesskapet er den akselen som Europas nyordning dreier seg om. Vi har for å beskrive det europeiske enhetsverket iblant brukt en tretrinnsrakett som bilde: tollunion - økonomisk union - politisk union». Alle tre må innledes samtidig og ikke etter hverandre.

IKKE BARE BRA I NORDEN

«Siden forhandlingene om en utvidelse av Fellesskapet begynte har utviklingen i Skandinavia gått mot problematiske forhold, og det er fare for en tredeling av det skandinaviske tollområdet. For Danmark og Norge stilles medlemskap i utsikt, for Sverige del regner en eventuelt med assosiering, mens Finland kanskje ikke kan oppnå mer enn en handelsavtale. Årsaken ligger kanskje i EEC's politiske målsetting. Bare i København og Oslo fins viljen til et politisk medansvar i det europeiske fellesskapet...»

ATOMVÅPENGRUPPE INNLEDNING TIL FELLES GENERALSTAB

«— Hva skal den politiske unionen omfatte? Forsvars- og utenrikspolitikk synes å ha blitt akseptert av alle som hyller den politiske enhetens grunntanke.

— Europeisk enighet om den gruppe som skal ta seg av kjernevåpen-planleggingen og liknende organer bør en snarest komme fram til.

Det skulle kunne utgjøre innledningen til et felles generalstabsarbeid.»

EEC's frihandels-tilbud til Sverige

Som et ledd i kampanjen mot andre løsninger enn fullt medlemskap har EEC-tilhengerne også trukket inn EEC's tilbud til Sverige for å vise hvor håpløst det angivelig er.

I en artikkel i Dagens Nyheter redegjør statssekretæren i det svenske handelsdepartement, Bengt Dennis, for hva tilbudet innebærer:

— EEC tilbyr Sverige total tollfrihet for hele vår industrivareeksport etter 12 år, uten noe «tak». Allerede om fem år er 85% av denne eksporten tollfri og uten «tak», skriver statssekretær Dennis

For hoveddelen av industrivareområdet avvikes tollens suksessivt i løpet av tiden 1/4 1973 — 1/7 1977.

Dennis peker på at for spesielt «kjenslige» varer (papir, ferrolegeringer, aluminium m. v.) vil man fra EEC's side få i stand spesielle arrangementer. Men man må være oppmerksom på at selv for disse varene forutsettes full tollfrihet uten innskrenkninger etter overgangstidens utløp. — Noen krav om permanente unntak for industrivarer er således ikke blitt framført fra EEC's side, skriver Dennis.

De foreslåtte særordningene er delt inn i fire grupper.

Den første omfatter papir og papirprodukter, og her forlanger EEC en overgangstid på 12 år. Ved utløpet av den skal alle papirtoller falle bort.

For den andre gruppen (ferrolegeringer, aluminium m.v.) vil EEC beholde de nåværende tollsatsene de første tre årene, for så suksessivt å avvike dem i løpet av fem år.

For den tredje gruppen (kisel, kulelager, plywood) har EEC ikke krevd mer enn fem års overgangstid — men med rett til overvåking av importen for å ta ut full toll på kvanta over et visst «tak», i likhet med for gruppe to.

For den fjerde gruppen (kopperhalvfabrikata, steinprodukter, slipemidler m. v.) krever EEC hverken forlenget overgangstid eller noe «tak» for importen.

Når det gjelder størrelsen av «takene» så er den ennå ikke diskutert. Det forutsettes at den

skal bygge på importen i en viss referanseperiode og at den så skal kunne forhøyes årlig idet det blir tatt hensyn til importen fra de ikke-medlemskapsøkende land og den forventede forbruksøkning i EEC.

Og til slutt gir statssekretær Dennis næringslivet et råd som også er høyst aktuelt å adressere til Norge:

— Samfunnet, de ansatte (og aksjonærene?) venter at Industri-Sverige tar sine langsiktige beslutninger på et riktig informasjonsgrunnlag, ikke på ubekreftede opplysninger og rykter!

FRIHANDEL gir store fordeler

Nestformann i Venstre, stortingsmann Hallvard Eika, har kommentert det tilbud som Sverige har fått om en frihandelsordning med Fellesmarkedet. Hans konklusjoner er interessante:

Skissa gjeld ein frihandelsordning for Sverige. Ei tilsvarande løysing for Norge vil sjølvstakt i konkrete detaljer kunne avvika ein del, men neppe i hovudtrekka. Kor store avvika vert, kan berre konstaterast ved forhandlingar. Men går ein ut frå mandatet også vert gjeldane for Norge, ville det bety:

— at den heilt dominerande delen av norsk industri ville få like raskt tollfri tilgjenge til den utvida marknaden som med fullt medlemskap.

— at ein mindre men viktig del av vår elstportindustri som m.a. ville omfatte ferrolegeringar og aluminium vil måtte vente 3 år lengre på å få full tollfritt tilgjenge enn etter medlemskapsalternativet.

— at papirindustrien må vente 7 år lengre og akseptere ein mindre, mellombels gjenoppbygging av tollmurene overfor del EFTA-land som vert medlemmer.

Hallvard Eika.

Det er vanskeleg å sjå at dette gjev nokon solid bakgrunn for dei dommedagsbasuner som nå om dagen ofte lyder frå medlemskapsstilhengarar i og utanfor våre heimlege industrikrinsar.

Næringslivet truer med kapitalflukt

EEC-kampen går inn i en avgjørende fase, og skremseaktikken fra næringslivet intensiveres. Det siste skremset er Munck-konsernets brev til aksjonærene.

I brevet — som er undertegnet av administrerende direktør Fredrik Munck — trues det med regelrett kapitalflukt hvis Norge ikke skulle bli medlem av Det Europæiske Fellesskap.

KAPITALOVERFØRINGER TIL DATTERBEDRIFTEN I BELGIA

Munck-konsernet har i dag en datterbedrift i EEC-landet Belgia. Om vi ikke blir medlem av EEC «vil dette kunne føre til at investeringene i denne bedrift vil bli ytterligere intensivert, noe som på lengre sikt vil ha innvirkning på investeringene og beskjeftigelsen ved våre norske bedrifter», skriver Fredrik Munck.

MULIGHETER TIL KONTROLL FALLER BORT

I dag har myndighetene muligheter til å kontrollere omfanget av kapitaloverføringer til norske datterbedrifter i utlandet selv om vi fører en liberal praksis i dag. Man står

fritt i å vurdere om slike kapitaloverføringer skader selselsettingen i Norge.

Om vi kommer med i EEC, har vi ingen muligheter til slik regulering. Roma-traktatens prinsipper slår fast at det skal være fri kapitaloverføring over landegrensene.

FARLIGE KONSEKVENSER FOR ARBEIDSPLASSENE

Om konsernledelsen finner det lønnsomt å innskrenke og nedtrappe virksomheten i Norge samtidig som investeringene plasseres i utlandet, kan man fritt gjøre det.

— Det er riktig at vi i hovedtrekkene kan regulere slike kapitaloverføringer i dag, sier kontorsjef i Norges Bank, Bjarne Hansen.

— Kan vi regulere dette om vi går inn i EEC?

— Visse reguleringsmuligheter har vi bedt om å få beholde i en overgangsperiode, men det er helt på det rene at det etter denne overgangsperioden vil bli en markert forskjell på den politikk vi kan føre i dag og den vi må føre om vi kommer med i EEC. Innenfor Fellesskapet vil slike transaksjoner bli fullstendig frie, sier Bjarne Hansen.

Treholts trumf

(Forts. fra side 1)

Det eneste løfte vi har fått, er altså at det skal treffes «egne tiltak for å sikre melkeforsyningen». Hva disse tiltak skal gå ut på, er det Ministerrådet som bestemmer. En mulighet som har vært antydning, er at det betales et tilskudd pr. ku — slik at vi risikerer å få tilbake tidligere tider form for fedrift med store sulførede besetninger. En annen mulighet er at det sørges for frakt av melk til Sørlandet, Vestlandet og Nord-Norge fra Østlandet og Trøndelag eller fra utlandet. Etter den norske teksten ser det imidlertid ut til at også prissubsidier på melk kan brukes — hvis Ministerrådet finner grunn til det.

Nå viser det seg imidlertid at det etter den franske teksten overhodet ikke er adgang til å bruke prissubsidier. De understrekede ordene i sitatet ovenfor stemmer ikke med de franske. Noe ord som svarer til det norske «subsidier» forekommer ikke i den franske teksten. Der tales det isteden om «subventions» som kan være økonomiske tilskudd av en hvilken som helst art. Og det franske uttrykket «sans prejudice des» som betyr «uten å gjøre unntak fra», er i den norske teksten blitt til «uten hensyn til». Meningene blir på

den måten den stikk motsatte. Mens det i den norske teksten ser ut til at det siterte punkt 9 skal gjelde uten hensyn til hva som ellers er bestemt i protokollen, går den franske teksten ut på at de andre bestemmelsene slår igjennom. Protokollens punkt 1 om at jordbruksordningen i Norge skal være i samsvar med den felles markedsordning, og punkt 4 som uttrykkelig forbyr prissubsidier, gjelder altså også for melk.

Det var ukeavisen «Orientering» som først gjorde oppmerksom på disse uoverensstemmelsene. Avisen intervjuet professor Eckhoff som bekræftet at den franske teksten sa det stikk motsatte av den norske, og ekspedisjonssjef Greve i Utenriksdepartementet som ikke ville innrømme at det var gjort noen feil, og som gjentok påstanden om at «Norge får beholde den støtteordning vi har idag».

Senere har imidlertid de fremste eksperter i fransk ved universitetene i Oslo og Bergen og ved Handelshøyskolen foretatt en grundig gjennomgåelse av tekstene. I en erklæring avgitt til NTB 22/2 1972 undertegnet av professorene Flydal, Grundt og Henriksen er det gitt uttrykk for at det er slik uoverensstemmelse

Ledende spørsmål

Ved Gallup-undersøkelsen i januar stilte Europabevegelsen ledende spørsmål som påvirket undersøkelsens resultat.

I undersøkelsen for februar — som allerede er foretatt, men hvis resultat ennå ikke foreligger — har tilhengerne igjen bestilt ledende spørsmål. Denne gang er spørsmålenes form så grovt ledende at folk som arbeider med undersøkelsen har reagert.

Spørsmål 22 a: I forhandlingene med Fellesmarkedet i Bryssel fikk Norge en politisk garanti for at de fiskerigrensene man ble enig om, vil kunne gjelde også etter 1982. Mener De at dette er tilfredsstillende eller utilfredsstillende for Norge?

Her slår man altså fast som en sannhet at Norge har fått politisk garanti etter 1982, noe det i høyeste grad strides om.

Spørsmål 23 b: Mener De at Norge har stort eller lite behov for internasjonalt samarbeid?

Spørsmål 25 a: Norsk jordbruk får i dag subsidier for vel 1500 millioner kroner av de øvrige næringer (uthevelsen foretatt av oss). Er De for eller imot at jordbruket får disse subsidier?

Spørsmål 26 b: Hvis de øvrige blir stående utenfor Fellesmarkedet, tror De da at de øvrige næringer blir bedre eller dårligere istand til å betale disse subsidiene til jordbruket?

Spørsmål 26 b: Hvis de øvrige næringer ikke makter å betale 1500 millioner kroner til subsidier til jordbruket hvis Noe ikke kommer med i Fellesmarkedet, mener De da at vi bør gå med i Fellesmarkedet eller ikke?

Som man ser fremstilles det slik at jordbruket får støtte fra andre næringer, ikke over statsbudsjettet, slik man objektivt må se det. Det spiles kynisk opp til klassemotsetninger.

Slik kan det gjøres når man ikke ønsker å finne fakta, men å drive politisk påvirkning.

mellom tekstene som nevnt ovenfor.

Man spør uvilkårlig:

Er fransk et så vanskelig språk at selv ikke Regjeringens forhandlingsekspert forstår det? Og er det det som er grunnen til at statsråd Treholt har trodd at vi fikk en tilfredsstillende jordbruksordning? Det lover i så fall ikke godt for våre muligheter for å gjøre oss gjeldende i Bryssel for fremtiden.

Eller er det med hensikt at man sier én ting i Bryssel og det stikk motsatte i Norge?

Men arbeiderne lar seg ikke skremme..

190 mot og 3 for ved EEC-avstemning

For ikke lenge siden rykket direktøren for Det Norske Nitridaksjeselskap i Tyssedal ut med skremser om at bedriften og dermed arbeidsplassene ville gå dukken om ikke Norge ble medlem i EEC. Dette ble slått kraftig opp i massemedia.

Men arbeiderne ved bedriften var tydeligvis ikke latt seg skremme. På et stort møte forleden der 100 arbeidere var tilstede ble det holdt avstemning som ga følgende resultat: 190 mot, 3 for og 7 vet ikke.

Vi har ikke sett tilsvarende opplegg i pressen om dette?!

Papirarbeidere klart mot

Nordenfjeldske Papirarbeiderforening har på sitt årsmøte, mot en stemme, vedtatt en resolusjon som går mot norsk medlemskap i EF. Årsmøtet konstaterer at norsk arbeiderbevegelse i dag står splittet på grunn av EF-saken og beklager at ledelsen innen parti og fagbevegelse ikke synes å ville forstå alvorret.

Vedtaket er spesielt interessant på bakgrunn av den vanskelige situasjon EF-tilhengerne hevder at treforedlingsindustrien vil komme i hvis en blir stående utenfor et utvidet fellesskap. Årsmøtet bevilget 1000 kr. til Folkebevegelsen.

Haakon Lie-skremser bygd på beregninger som ikke finnes

Dersom Norge står utenfor EF: «Svakere vekst — ingen reell inntektsøkning», slår Arbeiderbladet fast.

Overskriften bygger på et foredrag av Europabevegelsens sekretær Haakon Lie som igjen ifølge referatet bygger på beregninger fra Industridepartementet.

I Arbeiderbladets referat heter det: «I Industridepartementet har det i det siste vært arbeidet med å finne fram til sammenhengen mellom økonomisk vekst og privat inntekt i åra som kommer. Beregningene viser at dersom den økonomiske veksten blir en prosent lavere i året om Norge står utenfor EF enn om vi blir med, vil det bety at den enkelte industriarbeider ikke vil få noe vekst i sin disponible realinntekt, opplyste Haakon Lie».

I Industridepartementet fikk vi først opplyst

at en ikke kjente til slike beregninger. Kanskje kunne det være Industriforbundet, ble det sagt. Vi ble bedt om å ringe Haakon Lie. — Men til slutt ble vi satt over til underdirektør Egil Bakke i Industridepartementet (offentlig uttalt EEC-tilhenger) som arbeidet med disse «beregningene».

— Referatet av Haakon Lie i Arbeiderbladet er ikke helt dekkende, sier Bakke. — Det arbeides med dette materialet, men noen endelige beregninger er ikke foretatt.

— Er materialet tilgjengelig for publikum?

— Nei.

— Men Haakon Lie bruker det i offentlige foredrag.

— Ja, han må ha fått en del private resonnementer, sier underdirektøren til EEC-NYTT.

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515. Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14. dag

Trykt i Morgenpostens trykkeri

Norge er bundet av Werner-planen

Når man skal ta stilling til norsk medlemskap kan man ikke bare se på hva EEC er idag, men må også ta i betraktning hva det kan utvikle seg til å bli. Her spiller Wer-

ner-planen en sentral rolle. Initiativet til den ble tatt på toppmøtet mellom EEC-landenes stats- og regjeringssjefer i Haag 1. og 2. desember 1969. De bekreftet der «sin vilje til

å påskynde den fremtidige utbygging som er nødvendig for å styrke Fellesskapet og fremmedets utvikling til en økonomisk union.» Dette vil bl. a. medføre at styringen av den økonomiske politikk for en vesentlig del blir overført fra nasjonale myndigheter til EEC-organer.

Tidligere er det fra fransk side reist visse betenkeligheter ved å oppgi så meget av det nasjonale selvstyre som Werner-planen forutsetter. Men det ser nå ut til at den franske motstand i det vesentlige er overvunnet. Toppmøtet i januar i år mellom Brandt og Pompidou endte (ifølge Arbeiderbladets referat 27/1) med en tydelig tysk-fransk tilnærming i Europa-politikken.

Her hjemme har en arbeidsgruppe under Regjeringens markedsutvalg (Skånlandkomiteen) i november 1971 lagt frem en rapport der det gjøres rede for hvilke konsekvenser den økonomiske og monetære union vil ha for Norge om vi kommer inn i EEC.

På grunnlag av samtaler med representanter for medlemslandene og Kommisjonen og sine egne undersøkelser antar arbeidsgruppen «at det er realistisk å regne med at den økonomiske og monetære union vil bli realisert i hovedsaken i samsvar med de langsiktige planer, selv om gjennomføringen lett vil kunne strekke seg utover den fastsatte 10-års periode». Arbeidsgruppens interessante og innsiktsfulle utredning har hittil kunnet fåes stensilert ved henvendelse til Utenriksdepartementet. Men i det siste har dette bydd på vanskeligheter.

Blant medlemskapstilhengene her i landet har reaksjonen på Werner-planen vært forskjellige. De få som er virkelig grepet av Europa-tanken, har hilst med glede de skritt som nå blir tatt i retning av å etablere en vesteuropelsk forbundsstat. Men de fleste virker mindre begeistret og noen later som om Werner-planen ikke fantes eller var skrinlagt. En foreløpig rekord ble satt av Høyres Erling Petersen i Stortinget for noen dager siden, da han — etter at toppmøtet mellom Brandt og Pompidou hadde funnet sted og etter at Skånlandkomiteens rapport forelå — uttalte at «Werner-planen er død».

Ofta hører en også uttalelser fra tilhengerhold om at hvis Norge blir medlem, kan vi motsette oss at planen gjennomføres i større utstrekning enn vi selv ønsker. Denne form for ønsketenkning preger Regjeringens Stortingsmelding av 21/5 1971 (St.meld. nr. 90 for 1970—71) der det bl. a. uttales (s. 68):

«En full avklaring kan man som nevnt først få tidligst i 1973. Da skal medlemslandene i et utvidet EF med enstemmighet ta stilling til utviklingen etter første etappe.

Regjeringen vil imidlertid allerede nå reservere seg mot de løsninger som følger av vidtrekkende tolkninger av rådsresolusjonen, spesielt når det gjelder avgivelse av nasjonal myndighet på budsjett- og skattepolitikken område.»

Det later til at Regjeringen senere har skjönt at en reservasjon vil være nytteløs, for vi har ennå ikke sett noe til den. Tvert imot kom det inn en bestemmelse i artikkel 3 punkt 3

Gymnasiaster og studenter klart mot

Norsk Studentunion oppgir følgende tall:

Det er avgitt ca. 15 500 stemmer ved Universitetene i Oslo, Bergen og Trondheim (ved Landbrukshøgskolen på As har det vært avstemning tidligere med overveldende flertall mot medlemskap).

Det vil si at vel 70% av studentene (med betalt semesteravgift) har deltatt. Resultatene:

Nei til medlemskap: 10 990, eller ca. 70,8%
Ja til medlemskap: 3 830, eller ca. 25%
Blanke: 640, eller ca. 4%

Norges Gymnasiastsamband gir følgende opplysninger til EEC-NYTT:

Vel halvparten av stemmene, 17483 er innkommet og talt opp. De stammer hovedsakelig fra de store byene og Østlandsområdet, og viser:

51% nei
27% ja
22% vet ikke

Tendensen i Nord-Norge er ennå sterkere motstand. I Alta f. eks., var 81% mot og 9% for.

FB-landet rundt

Folkebevegelsen har i dag eit organisasjonsapparat som kan nå ut til dei fleste husstandane i landet. Vi har ikkje økonomiske ressursar til store annonsekampanjar av tilsvarende storleik som Europabevegelsen, men vi trur at vi gjennom vår direkte kontakt med folk på ein mykje meir naturleg måte vil nå ut med våre argument.

HORDALAND

Folkebevegelsen har omlag 8 000 medlemmer i Hordaland, seier nestformannen i fylkesutvalet Asbjørn Bjørnset, i eit intervju. Det er lokalutval i så og seie alle kommunar. Sterkast står motstandarane i kommunar som Voss, Fjell, Tysnes, Osterøy og Kvam.

LARVIK

På eit møte med 150 menneske til stades vart Folkebevegelsen sitt lokalutval i Larvik vald. Det vart teikna 50 nye medlemmar og 75 skreiv seg på liste for aktivt arbeid i utvalet.

OPPLAND

Det er no sett ned lokalutval i alle kommunar i Oppland. Fylkesutvalet har no tilsett reisesekre-

tær til å hjelpe lokalutvala med arbeidet vidare.

TROMS

Troms fylkesutval av Folkebevegelsen hadde for 2 veker sidan årsmøte. 45 utsendingar fra Lyngen i nord til Salangen i sør drøfta arbeidsopplegget fram mot folkeavstemninga. Folkebevegelsen i Troms har no over 4 000 organiserte medlemmer og talet aukar for kvar dag. Harald Ø. Reppegaard vart attvald som formann.

NYE LOKALUTVAL

Det er dei siste vekene skipa mange lokalutval av Folkebevegelsen m. a. i Sørum, Aurskog-Høland, Mosvik, Klemetsrud og Nordreisa.

OSLO

I hovedstaden er det 20 bydelsutvalg samt universitets- skole- og faglig utvalg. De sprer over 100 000 «EEC-NYTT» hver 14. dag, har møter, stands, husbesøk og studiesirkler. Avisen «Trygg arbeidsplassene» spres også regelmessig.

Det største arrangementet i Oslo til nå var folkeetoget mot EEC 7. juni i fjor med over 15 000 mennesker.

Det er nå åpnet et ukentlig forum for tillitsmenn og aktive medlemmer i Folkebevegelsen kalt «FB-klubben». Den holder til i «Eurora», Skippergt. hver mandag kveld. Her blir det korte politiske innledninger, debatt, underholdning, servering og uformelt samvær. Arne Haugestad innleder sist mandag. Mandag innleder klubbformannen Arvid Kokaas på Standard Telefon og Kabel om «EEC-motstanden på arbeidsplassen». Av åpne møter i de kommende par uker kan nevnes: Møte om sosialpolitikk og EEC i Arvoll samfunnshus, mandag 28. februar kl. 19.30. Professor Per Sundby og varaordfører Berit As innleder.

Mandag 6. mars taler formann i Tømmerens Forening, Egil Bråten på Hauketo.

Onsdag 8. mars innleder sekretær i Folkebevegelsen, Per Øivind Nielsen på Oppsal.

Fredag 17. mars holder universitetslektor Hjalmar Hegge foredrag på Persbråten skole.

Bli med i Folkebevegelsen

Er De EEC-motstander uten ennå å ha vært i kontakt med Folkebevegelsen? Da bør De melde Dem inn ved f. eks. å bruke kupongen i denne avisen. — Folkebevegelsen har over 75 000 medlemmer, 330 lokallag over hele landet og en rekke grupper og kontakter på arbeidsplasser, skoler og universitet.

Disse arrangerer stands og møter, sprer aviser til husstandene, avholder studiesirkler og husbesøk.

Folkebevegelsen utgir også en rekke publikasjoner om EEC.

Vi holder til i Pilestredet 8, 4. etg. Tlf. 33 20 12 eller 33 22 06. Postadresse: Postboks 515, Sentrum, Oslo 1.

KLIPP UT

SEND INN

Dersom De ønsker å bli medlem i

FOLKEBEVEGELSEN —

vennligst send oss medlemskontingenten, minimum kr. 10,—, over postgiro eller bankgiro.

Vær vennlig og noter «medlemskap» e.l. på giroblanketten og fyll ut og send oss denne slippet eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn:

Adresse:

Postnummer og poststed:

Kommune:

FOLKEBEVEGELSEN

MOT NORSK MEDLEMSKAP I FELLESMARKEDET

Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 20 86 69

Bankgiro 8200.01.36065